

hoz, hanem túlradó kegyelmet. Nem elvet, hanem elfogad. Nem taszít a mélybe, hanem kivezet onnan. Alászállásában nincs egyedül; magával viszi, akiket megtalált, a megváltottakat, a megkegyelmezetteket, Isten gyermekeit, akiket a halálban és a pokolban megkeresett. Alászállása győzelmi felvonulás a megszabadítottakkal. Kell hát most félnünk? Ha szemeinket felnyitjuk és megismerjük, hogy a Nagypénteken kiontott vér örökkön-örökké értünk és nem ellenünk beszél, — akkor nem kell félnünk. Nem kell, ha megragadjuk a felemelő kezet, melyet Isten lenyújtott a szenvedések mélyére; nem kell, ha Krisztus hangjában az Isten hangját halljuk, elfogadjuk és hálással feleljük, mintha a mi szavunk volna: „elvégeztetett.“ Igen, Amen, dicsérje az Urat az egész világ!

Örökélet.

Husvét.

Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, őket bátran mutogatta, diadalt vévén rajtuk abban. (Kolossé: 2, 15.)

Diadalünnepet ülhettünk ma együtt. Amiképpen a tavasz csakhamar kicsal szobáinkból a kertekbe, mezőkre, erdőkre, hol a jóltevő nap melege vár minket, úgy hív ki most a jó Isten gondolataink és ítélleteink, aggodalmaink és szorongattatásunk házacskáiból, lekényszerít büszkeségünk magaslatairól, fordít egyet képzelődéseinken, mint a régi ruhával szokták, mikor levegőre teszik, kivezet az uccára, hogy nézhessük az eget, nézhessünk egymás arcába és azt mondja: most diadalünnepet ülünk; hagyjatok el mindent, amit *ti* tudtok és nézzétek, amit *én* tudok. Nézzétek, mit tettem és mit vittem végbe *én*, amíg *ti* számadottatok és tanultatok, civakodtatok és hajbakaptatok egymással, sirtatok és jajgattatok, amíg bösz komolysággal kicsi életeteket éltétek. Nézzétek mi történt azalatt és örvendjétek ezen: Krisztus feltámadott! Ez a husvét, amit Isten tett, míg mi emberek önző nyakassággal és örülléssel magunk és mások életét megrontottuk, míg a mamont imádtuk, háborúztunk, míg sok bajban szenvedtünk ebben a sötét világban, amely úgy tele van kérdéssel, talánnyal és nehézséggel. Amíg ezek történtek, Krisztus feltámadott a halálból a harmadik napon: ez a husvét. Most egybegyűjtött Isten, hogy résztvegyünk ezen az örömnappal, mely van a mennyben a Krisztus feltámadásán.

„Diadalnak“ nevezi ezt a Biblia. Tudjátok-e mi ez? Ha a régi időben egy hadvezér legyőzte ellenségeit, melyektől az egész város rettegott, hazatérésekor diadalünnepet rendeztek. Diadalkaput építettek a városban, amint pl. Rómában ma is látható az, amit Titus császárnak építettek, mikor Jeruzsálemet elfoglalta; a győző trombitaharsogás között fényes kísérettel